

hvori de udtale Ønsket om at komme til Esbjerg. Det var det tredje. Nu foreligger der endelig for det fjerde Erklæringer fra det fuldtallige Sogneraad i et af Sognene og fra Flertallet i to af Sogneraadene, hvori de udtale, at de ønske at blive ved Varde. Disse Adresseer ere sendte til Folketingets Udvalg og ere blevne tilfillede mig af dette. Altsaa, Forholdet er det, at der er kommet 4 Udtalelser; først udtalte Sogneraadene Ønske om at komme til Esbjerg, saa udtalte Befolkningen Ønsket om at komme til Varde; saa udtalte et Flertal af Beboerne, dog ikke saa overordentligt stort et Flertal, Ønsket om at komme til Esbjerg, og saa igen udtalte de 3 af Sogneraadene Ønsket om at blive under Varde. Jeg tror virkelig, at naar Sagen staar saaledes, kan man ikke tage stort Hensyn til de Erklæringer, og naar det betoneses saa stærkt, at Flertallet en Gang har udtalt sig for at blive flyttet til Esbjerg, maa det bemærkes, at det dog kun er 302 Statteydere, og det er af Sagfører Hansen i Esbjerg udregnet, at det repræsenterer 1750 af 2760 Beboere. Nøjagtigt udregnet bliver det 1740; det er altsaa 1740 Beboere, som efter en stærk Agitation have udtalt sig for at faa Tingstedet i Esbjerg, medens over 1000, trods denne Agitation, ikke have villet udtale sig. Det forekommer mig rigtigt nok, at det er ikke noget, hvorpaa man kan slaa store Brød op, og derfor forekommer det mig, at det fornuftigste, der er at gøre, er at blive staaende ved denne Afgørelse, som Folketinget har truffet. Den deler efter min Mening retfærdigt mellem de to Byer, idet Befolkningen i Stads Herred deles i to omtrent lige store Dele, saaledes at de Sogne, der have nærmest til Varde, beholde Varde, og de, der have nærmest til Esbjerg, faa Esbjerg. Jeg ser ikke, at der kan gøres nogen Indvending herimod. Der kan siges, at det bliver i Udstrækning den største Del af Stads Herred, som kommer til Varde. Ja, det er rigtigt; men saa er det til Gengæld den mest velhavende og frugtbare Del, der henlægges til Esbjerg. Jeg tror, man kan sige, at Delingen er retfærdig, og i alt Fald føler jeg mig overbevist om, at Landstinget ikke vil føle sig opfordret til at gøre dette til et Stridsspørgsmaal mellem sig og Folketinget. Det er ganske rigtigt, som min ærede Kollega fra 11te Kreds udtalte, at paa den anden Side staar Amtsrådets anbefaling; ja, men jeg maa tilstaa, at naar for mig Amtsraadet staar lige over for Folketinget, foretrækker jeg Folketingets Afgørelse for Amtsrådets. Jeg vil derfor tillade mig at tilraade, at det høje Ting stemmer for For-

slaget, saaledes som Folketinget har vedtaget det.

Rump: Naar jeg har begæret Ørdet, var det, inden jeg endnu kendte, hvad den sidste ærede Taler havde sagt. Nu kan jeg væsentlig henholde mig til, hvad han har udtalt, men jeg vil dog ikke, da jeg har faaet Ørdet, lade være at sige, hvad jeg har tænkt paa, og det er netop at accentuere, at det er et ganske overordentlig lille Spørgsmaal, som her er søgt blæst op til en meget stor Ting. Jeg tvivler ikke paa, at det forholder sig saaledes, som det ærede 3dje Medlem for 11te Kr. (P. A. Petersen) udtalte, at der i de to Byer er drevet en utilbørlig Agitation, og at man heller ikke kan stole paa Betydningen af de Udtalelser, som ere fremkomne fra Landboerne i de paagældende Sogne, hvad der ogsaa synes at bestrykes ved, hvad den ærede sidste Taler ophyste, at der er kommet Udtalelser i modsat Retning. Jeg er ikke kendt med de lokale Forhold, men jeg har set paa Lovforslaget fra et almindeligt Synspunkt i Forbindelse med Betragtning af Kortet, og for mig forekommer Sagen at være ikke vanskelig. Det, som har givet Anledning til det hele store Spørgsmaal, er den Udvikling, som Esbjerg har taget, og som gjorde, at man ikke i Længden godt kunde forlange, at Esbjerg skulde søge Tingsted i Varde, ligesom ogsaa Forholdene i denne ikke ubetydelige By gjorde det ønskeligt, at den kunde faa sin særlige Politimester. Dette kunde ske, ved at man forlægger Tingstedet i det Herred, hvortil Esbjerg hører, ned til Esbjerg, men derved maatte man komme ind paa Forandringer i Jurisdiktionsforholdene, idet det jo ikke godt kunde gaa an samtidig med, at man flyttede Tingstedet fra den ene Ende af Herredet til den anden af Hensyn til de særlige Forhold, som have udviklet sig der, saa at lade ude af Betragtning den Forandring, det medfører i Forholdet for de Beboere, som bo i den nordlige Ende. Saa opstaar jo simpelt hen Spørgsmaalet: hvorledes skal man nu fordele Distrikterne? og det naturligste Hensyn at foretage Delingen efter, naar ikke andre Betragtninger kunne gøres gældende, er jo i Almindelighed at tage Hensyn til Bøjlængden, om ikke i lige Linie, saa efter Vejene. Der har den højt ærede Minister ment, det var tilstrækkeligt, at de Sogne, som laa nærmest ved Varde, bleve der. I det andet Ting har man fordelt det paa en anden Maade, og man har der omtrent været enig fra alle Sider. Og naar jeg saa ser paa Kortet, er der til Varde henlagt 4 Sogne, nemlig de midterste Sogne;